

1912-05-14

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Else Jensen, Johannes Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Anna og Fritz Syberg og deres seks børn boede i Italien fra efteråret 1910 og små tre år frem.

Corriere toscana: Den toscanske kurér.

Udstillingen i Brighton er formodentlig Modern Danish Artists, som netop blev afholdt i 1912. Willumsen deltog i denne. Fritz Syberg skrev 13. marts 1912 til Johannes V. Jensen, at han regnede med at deltage i denne udstilling.

Afsendersted:

Pisa, Via San Lorenzo 44

Omtalte personer:

Ludvig Find

Johanne Giersing

Jens Jensen

Villum Jensen

Johannes Kragh

Peter Magnussen

- Rafael

Georg Seligmann

Anna Syberg

Clara Syberg

Ernst Syberg

Franz Syberg

Hans Syberg

Lars Syberg

Jens Ferdinand Willumsen

Viggo Winkel

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.

Jensens Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Fritz Syberg har fået brev fra en ungdomsven. Han og Anna har ikke råd til at rejse med alle børnene. Syberg og Jensen må ses i forbindelse med det planlagte tidsskrift. Syberg er blevet interviewet til to aviser. En russisk læge og hendes søn har været på besøg og se på Fritz Sybergs billeder, og hun var meget fortørnet over farverne, men en italiensk maler, som også var til stede, var begejstret og fortalte, at Syberg havde styr på farvelæren. Syberg-familien blev siden inviteret til the hos den russiske kvinde, som spurgte, hvordan Anna havde tid til at opdrage sine børn, når hun også skulle male. Anna svarede, at de måtte opdrage sig selv. Russerens egne børn var meget underkuede og turde ikke sige noget. Syberg-familien har også lært en italiensk familie at kende. De har en mængde dyr i deres have.

Fritz Syberg har ikke sendt ind til Den Frie Udstilling. Willumsen m.fl. har undladt at invitere ham til udstillingen i Brighton. Til gengæld vil Winkel & Magnussen købe alt, hvad han har malet i Italien, men Fritz Syberg vil hellere udstille i kunstforeninger.

TRANSSKRIFTION

Pisa – 14 – Maj 1912. Via San Lorenzo 44

Kære Johannes V. – kære Else.

Hvor Jeres Breve kom heldigt. Jeg lå anden Dagen i Sengen af Influenza og ønskede mig at der nu vilde komme Brev hjemme fra – og så ringede Posten. Sammen med Eders Breve kom et andet rart Brev fra en Ungdomskammerat – tænk man har _Ung_ domskammerater – som jeg havde mistet Forbindelsen med i mange År. Jeg kan høre Klangen af Din Stemme Else igennem Dit Brev og den er lige så tiltalende at lytte til som Bølgernes Klukken, men – jeg kan altså høre den på lang Afstand og må blive. Det bliver for dyrt at rejse med alle Ungerne og tage fra dem tør vi ikke. Koleraen var ikke ufarlig hernede i Fjor og måske bryder den løs iår igen. Johannes V. kan ikke mere "se os". Men jeg er i visse Henseender Fatalist. "De Himlen har bestemt for hinanden osv.". Og jeg tror ikke vi n ["n" overstreget] er færdig med hinanden endnu. Nu har vi jo det nye Tidsskrift hvad det nu skal hedde. Tanken om det er gammel hos mig og jeg talte med Anna derom for over to År siden, og nu er jeg først nået ["nået" indsat over linjen] til at betro mig til Dig. Det udvikler sig altså langsomt lige som de intelligente Dyreraser og det er jo gode Tegn. I skal have en Fremstilling af den Fase vor Tilværelse befinder sig i nu ["nu" overstreget] i Øjeblikket, for den er undergivet Omskiftelighedens Lov.

Jeg er blevet interviewet til to italienske Aviser "corriere toscana" og "la [ulæseligt ord]." Efterhånden har den Nyhed bredt sig at der bor en skandinavisk Maler i Pisa. Det var en Dame der besørgede Interviewet – og min Kone der lavede det – Gudskelov man har en Kone – Damen der kom var en gammel gemytlig Svend Tysker, havde været bosat i Pisa i 20 År, var Journalist, Forfatterinde, Lærerinde i Engelsk, Tysk og Fransk, og trods sin Alder nok en ["nok en" overstreget] i Besiddelse af en god Appetit på Tilværelsen. Gjorde hver Sommer Rejser til England og Frankrig. Så var vi til "The" hos hende. Der stiftede vi Bekendtskab med en Frue, - Russerinde, gift med Professoren ved Tuberkulosehospitalet her i Pisa. Hun havde en Søn der vilde være Maler og bad om hun måtte besøge os (De vilde altså se mine Billeder, det bliver mere og mere en Skik at Folk vil det, og det er en meget blandet Fornøjelse) Professorfruen var ikke så morsom. Hun er selv Læge men det mærker man ikke. Derimod går hun d ["d" overstreget] i den Grad op i Bekymring for sine Børns Opdragelse, så hun har det ligeså pinefuldt som ham ["ham" overstreget] Manden der aldrig turde spise sig mæt af Frygt for at han så skulde dø af Sult næste Dag. Fremvisningen af mine Billeder var en god Forestilling. Hun var meget konsterneret over de Kulører jeg malede med det var ikke de Rafael brugte sagde hun, og hun ["hun" indsat over linjen] gjorde mig mange Spørgsmål som det var mig umulig at besvare, men heldigvis var der en Maler tilstede en italiensk Professor som vidste Besked Han var meget begejstret for Billederne og blev efterhånden Fyr og Flamme – spurgte Fruen om hvorfor en Grøft i et Landskab var blå, så vidste han Besked, gestikulerede og forklarede hende hvilken Visdom der var i at netop den Farve var blå, jeg blev efterhånden helt sikker i Sadlen ved at høre hvor sikker jeg var i Farvelære Hendes stakkels Søn bliver nu proppet med al den Pølsesnak og det går ham som alle overkultiverede Mennesker at de for lutter Spekulation over Tin ["Tin" overstreget] hvordan Tilværelsen tager sig ud, mister Evnen til at elske den, og så har hun stakkels Klukhøne gjort hvad der står menneskelig Magt for at hjælpe ham fremad. Vi var bedt derhen til The i går, men heldigvis var jeg syg. Bel ["Bel" overstreget] Besse, Nolle og Anna var der saa. ["saa" overstreget] Professorinden bekymrede, [komma overstreget] over, hvordan Anna kunde få Tid til at male og så opdrage sine Børn. Anna sagde at de måtte opdrage sig selv. Ja men der ["der" overstreget] de skal jo lære – Græsk – Matematik – Pas. Hun har to Døtre begge to var de tavse som Graven Nolle og Besse taler Sproget meget godt nu og forsøgte at tød dem op men nej de var tyngede af Livets Alvor. Og med alt dette er Russerinden en velvoksen Dame med et ganske anseeligt Korpus, og ikke en Splejs som

Anna. Vi kender en italiensk Signora – manden er Officer – men det er kom [”er kom” overstreget] Bekendtskab er kommet på en hel anden Måde. Hun havde set os på Gaden når vi fulgte Børnene til Skole, og indledte Bekendtskabet med at sende Anna Blomster. Vi har været der nogle Gange og de hos os. De ejed [”ejed” overstreger] ejer en hel ”zoologisk Have” bestående af store snehvide Kæmpeduer, hvide Kalkuner, og de mest henrivende snehvide Kaniner – ca 50. Af Kalkunerne gik en med 30 Kyllinger (Høns) en anden lå på 30 Hønsæg og en stor kalkunsk [”kalkunsk” indsat over linjen] Hane gik ude i Haven, der bestod af Appelsiner og Laurbærtrær. Hun var smuk – Signoraen – så ung ud skøndt hun havde seks Sønner hvoraf den ældste lige var blevet Løjtnant. Til Slut; jeg fører en lille stille Krig med ”den Fri”. Jeg sendte intet ind til Udstillingen og agter heller ikke at sende ind til næste År. Svindleren Willumsen tilligemed de Stakler der kryber på fire efter ham, Find – Kragh Seligman og hvad de hedder ordnede Brighton Udst. og undlod at indbyde mig (Jeg blev derimod indbudt af Foreningen ”Grafisk Kunst” – jeg har en Gang lavet to Træsnit!!). Det passer mig ikke at lade mig dette byde, da jeg hverken trænger til den Fri eller til at komme til Brighthon. Jeg har fået Tilbud fra Winkel og Magnussen at de vil købe ”en bloc alt hvad jeg har lavet hernede” ovenikøbet tilføjer de ”til en god Pris”. Men jeg vil ikke i Hænderne på Kunsthandlere og har foreløbig bedt dem vente til Efteråret. Helst vil jeg ordne mine Affærer således at jeg i Februar 1914 laver en Udstilling i Kunstforeninger over de sidste 4 Års Arbejde. Men det afhænger jo af [”af” overstreget] noget af hvad den Fri gør for at hverve mig igen, [overstregede, ulæselige ord] jeg har svært ved at sige nej når nogen beder mig - - ja det er sandt nu har jeg lige sagt nej til Else – nu 1000 Hilsener fra os alle her til Jer alle 4. Eders hengivne Fritz Syberg

Pisa - 10 - Maj 1912. Via San Lorenzo 49

Kære Johannes V. - kære Else.

Thors Yeres Brev kom heldigt - Jeg lå
anden Dagen i Leugen af Influenza og ønskede
mig at der min vilde komme Brev hjemme
fra- og så ringede Posten. Sammen med ~~Faders~~
Brev kom et andet rart Brev fra en Ung-
domskammerat - tænke man har Ungdomskam-
merater - som jeg havde mistet Forbindelsen
med i mange År. Jeg kan høre Klagen af
Din Stemme Else igennem Dit Brev og den er
lige så tiltalende at lytte til som Bolzernes
Kladder, men - jeg kan altså høre den på
lang Afstand og må blive. Det bliver for dyrt
at rejse med alle Ungerne og tage fra dem
til vi skal se. Koleraen var ikke ufarlig her
ude i Pisa og måske fryder du det så og.
Johannes V. kan ikke mere "se os".
Men jeg er i mine Uansender Fatalist. "De
Ulykker har bestemt for hinanden osv."
Og jeg var ikke i ~~er~~ er færdig med besvarende
endnu. Nu har vi jo det nye Tidsskrift
hvad det nu skal hedde. Tænken om det
er gammel hos mig - jeg talte med Anna
derom for over to År siden. og nu er jeg først
nået
til at betro mig til Dig. Dette indholdet er altid
langsomt ligesom de intelligente Depraverer og
det er jo gode Tegn.

J skal have en Fremstilling af den Fase
der Tilværelse befinder sig i ~~sin~~ i Afspilning, for
den er undergivet Christusligedens Lov.
Jeg er blevet interviewet til to italienske
Tidsskrifter "corriere toscano" og "le nation".
Efterhånden har den Afspilning frekvent at der var
en skandinavisk Maler i Pira. Det var en Dame
der besøgte Interviewet - og min, Kone der
lavede det - Gudstjenester man kan se Kone -
Damen der kom var en gammel grøntlig Svend
Tjener, havde været bosat i Pira i 20 år, var Tjener
naturlig, Forfatterinde, Lærerinde i Engelsk, Tysk
og Fransk, og brods sin Alder ~~med~~ i Bemiddelse
af en god Appetit på Tilværelsen. Gjorde lige
Tommer fløjer til England og Frankrig. Så var
i til "The" hos hende. Der stiftede en Bekendtskab
med en Frue, Næstlærerinde, gift med Professoren ved
Tuberkulosehospitalet her i Pisa. Uen havde en Kvinde
der vilde være udtalt og bad os om at kunne møde
besøge os (De vilde aldrig se mine Billeder, det
bliver mere og mere en Afspilning at Folke vil det, og det
er en meget blandedt Forhold) Professoren var
aldrig så morsom, Uen er selv Læse men det
mærker man ikke. Derimod går him i den Grad
op i Belegning for sine Børns Cydrasche, så
hans har det lige så principielt som ~~hans~~ blandt
der aldrig turde spire sig mat af Frygt for at han
så skulde dø af Fald næste Dag. Fremvisninger
af mine Billeder var en god Forestilling. Uen var
meget konsterneret over de Kulører jeg malede med

det var ikke de Rafael bruste, sagde ^{du} ~~du~~ og prøvede
mig mange Spørgsmål som det var mig umuligt
at besvare, men heldigvis var der en iltale, til
stedt en statsraad Professor som vidste Besked
Han var meget begejstret for Billederne og blev
efterskændt Fyr og Flamme - spurgte Frøen om
hvorfor en Skrift i et Landskab var blå, så
vidste han Besked, ~~forklarede~~ og forklarede hende
hvilkens Vindom der var i at netop den Farve var
blå, og blev efterskændt helt sikker i Sælden
med at høre how sikker og var i Farvelære
Hendes støttelses Lou bliver mig meget glad at det
Velsmak og det går ham som alle overbeholdende
Mennesker at de for luttet Speculationer over ~~fra~~
hvordan Tilværelsen tager sig ud, mistes Eover, til
at elske den, og så brax Linn statsraads Klubbe
gjord hvad der står menneskelig Mægt for at hjælpe
ham fremad. Vi var bedt derhen til The igår, men
heldigvis var jeg syg. Det Bene, Walle og Anna var
der. Professorinden behjulede over hvordan Anna Linn
de for Tid til at male og så opdrage sine Børn. Anna
sagde at de måtte opdrage sig selv. Ja men det de
skal jo lære - Græde - Matematik - Pas.
Linn var to Døtre begge to var de taare som Graven
Walle og Bene taler Sproget meget godt men og for-
viste at to dem og men nej de var tyngede af
Lindes Alvor. Og med al dette er Russierinden en
velvoksen Dame med et ganske anseeligt Krop, og
og flere en Spløj som Anna. Vitanden en
italiensk Signora - Manden er Officer -
men det ~~er~~ Bekendtskab er Vovemel

på en hel anden Måde. Min havde vel 10
på Chaden nær de sidste Børnene til Møde, og med-
delte Bekendtskabet med et andet Anna Blom-
ster. Vi har været der nogle Gange og de hos os.
De syntes en hel Zoologisk Værelse bestående af
store smukke Kampeduer, hvile Kalkuner, og
de mest levende smukke Kammer - ca 50.
Af Kalkunerne også en med 30 Kyllinger (Kris)
en anden lei på 30 Hønsene og en stor ^{Kalkun} Hane
gik inde i Haven, der bestod af Appelsiner og Laur-
bæstrær. Min sø sønne - så mig
ud og min søn havde seks sønner hvoraf den
ældste lige var blevet Løjtnant. Til slut; vi
fjeres en lille stille Kong med den Fri. Vi vendte
ind til Udskillingen og aftens heller ind til end
ind til næste om. Skindleren W. Lønner til og med
de Stakler der ligger på fire efter hane, Find - 1 sønne
Seligmann og hvad de ligger ordene Brighton Udsk.
og indledt at indbyde mig. Vi blev derimod indbydt
af Foreningen i Grafen Kær - vi har en Gang lavet to Træ-
mit (!). Det var mig ikke at lade mig dette byde,
da vi hverken trænge til den Fri eller til at kom-
me til Brighton. Vi har fået Tilbud fra Winkel
de Magnusson at de vil købe en blot alt hvad jeg
har lavet herude "over Medet til Sjøs de " til en
god Pris. Men vi vil ikke i Kædetne på Kær
handlere og har foreløbig bedt dem vente til
Efteråret. Vilst vil vi ordne mine Affærs selsk.
at vi i Februar 1844 laver en Udskilling af Kunst-
foreningen over de sidste 4 års Arbejde. Men det af-
hænger jo af noget af hvad den Fri gør for at blive
med. jeg ~~har~~ Vi har rovert ved at se mig
når nogen leder mig - ja det sandt min
her vil lige sagt mig til Elre - var 1000 Ølbreuer
fra os alle her til Ver alle 4 - Eder hengire Find Sølv